

[REDACTED]

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพริ้ว
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพริ้ว เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ ประกอบมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔(๑) และมาตรา ๒๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพริ้ว โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพริ้ว และนายอำเภอสันป่าตอง จึงตราข้อบัญญัติตำบลไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพริ้ว เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๙ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพริ้ว เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพริ้วแล้วเจ็ดวัน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ วัสดุพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถ้ำ มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ภาชนะที่มีน้ำขัง” หมายความว่า อุปกรณ์ ของใช้ สิ่งของที่ใช้อยู่ในอาคารหรือนอกอาคารและมีน้ำขังอยู่ เช่น โอ่ง ตุ่มน้ำ ถังซีเมนต์ในห้องน้ำ แจกัน ภาชนะเลี้ยงปลูด่าง ถ้วยรองขาตู้จันรองกระถางต้นไม้ อ่างบัว อ่างเลี้ยงปลา เป็นต้น

“เศษวัสดุที่มีน้ำขัง” หมายความว่า มูลฝอยหรือเศษสิ่งของที่มีได้ใช้แล้วในอาคารหรือนอกอาคารและมีน้ำขังอยู่ เช่น กระจบอง ยางรถยนต์เก่า ไท กระจบถาง ขวด เป็นต้น หรือชิ้นส่วนของวัสดุดังกล่าวที่มีน้ำขังอยู่

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาวะที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่าเจ็ดวัน ซึ่งยุงลายสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบรหการส่วนตำบลท่าวังพร้าว

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๔ อาคารหรือสถานที่ใด ๆ ที่มีภาชนะหรือเศษวัสดุที่มีน้ำขังจนเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

หมวด ๒

การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอยที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เช่น กระจบอง กระจบถา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่ขังน้ำได้ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่องค์การบรหการส่วนตำบลท่าวังพร้าวจัดไว้ให้

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถานต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอยที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เช่น กระจบอง กระจบถา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่ขังน้ำได้ในบริเวณอาคารหรือเคหสถาน รวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้ โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิดหรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุงหรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ในกรณีที่ต้องค้การบรหการส่วนตำบลท่าวังพร้าว ให้บริการเก็บขนมูลฝอยเพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคารหรือเคหสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยด้วย

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายจะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแจกัน ถ้วยรองขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุกเจ็ดวัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงได้ และ จัดให้มีฝาปิดตุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหสถาน รวมทั้งข้อปฏิบัติอื่นๆที่องค์การบริหารส่วนตำบล ท่าวังพร้าวประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว ได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการกำจัดยุง ในอาคาร หรือเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่พบว่าอาคารหรือสถานที่ใด (ของเอกชน) มีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายให้พนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ แจ้ง แนะนำ หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งนั้น ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาตามสมควร

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ตรวจพบแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายในที่หรือทางสาธารณะ เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อาจดำเนินการได้ดังนี้

(๑) หากทราบว่าแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายนั้นเกิดจากการกระทำของบุคคลใดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลนั้นปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาตามสมควร

(๒) แต่ถ้าไม่ปรากฏว่าเกิดจากบุคคลใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งการให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขของท้องถิ่นดำเนินการทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายนั้นได้ (โดยการถม ระบายน้ำทิ้ง คว่ำ หรือใส่สารเคมีกำจัดลูกน้ำแล้วแต่กรณีที่เหมาะสม)

ข้อ ๑๒ กรณีที่อันเป็นอาคารรกร้างว่างเปล่า หรือก่อสร้างไม่เสร็จ ซึ่งไม่ปรากฏเจ้าของชัดเจน และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว ดำเนินการทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายนั้นได้

หมวด ๔

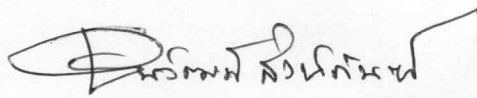
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินบัญชีแนบท้ายข้อบัญญัตินี้

หมวด ๕
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๔ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจ
ตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ภายใต้พระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ นี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

(ลงชื่อ)

(นายชนวัฒน์ สิงห์กันท์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพร้าว

เห็นชอบ

(นายคมกริช ดริษฐ์ญพงศ์)

นายอำเภอสันป่าดอง

๗ ก.ค. ๒๕๕๙

บัญชีอัตราค่าปรับแนบท้าย
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังพริ้ว
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.๒๕๕๙

รายการ	อัตราค่าปรับ
๑. ตรวจพบครั้งที่ ๑	ได้รับการยกเว้น
๒. ตรวจพบครั้งที่ ๒	๒๐๐ บาท
๓. ตรวจพบครั้งที่ ๓	๕๐๐ บาท